

Ročník 1966

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 41

Vydána dne 16. prosince 1966

Cena

OBSAH:

95. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky o mezinárodní silniční dopravě
Oznámení o vydání obecných právních předpisů
-

95

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 27. října 1966

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky
o mezinárodní silniční dopravě**

Dne 26. května 1966 byla v Římě podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky o mezinárodní silniční dopravě.

Podle svého článku 24 vstoupila Dohoda v platnost dnem 3. listopadu 1966.

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

David v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky
o mezinárodní silniční dopravě**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Italské republiky, vedeny přáním upravit přepravu osob a zboží prováděnou za úplatu vozidly silniční dopravy mezi oběma státy, jakož i tranzit jejich územím, se dohodly takto:

Přeprava cestujících

Článek 1

Všecká přeprava osob autobusy mezi oběma státy nebo tranzit jejich územím podléhá vydání

koncese nebo povolení s výjimkou přeprav, uvedených v článku 3.

Článek 2

Pravidelné tratě mezi oběma státy nebo tranzitní trasy jejich územím schvalují po vzájemné dohodě příslušné orgány obou smluvních stran.

Článek 3

Příležitostné turistické přepravy (při zavřených dveřích) nepodléhají povolovacímu řízení. Toto ustanovení se použije ve všech případech, kdy tytéž osoby jsou přepravovány týměž vozidlem:

- a) buď při okružní jízdě, která začíná a končí na území státu, kde je vozidlo evidováno,
- b) nebo při jízdě, jejíž výchozí bod je v některém místě na území státu, kde je vozidlo evidováno, a místo určení na území druhé smluvní strany s podmínkou, že se vozidlo — vyjma přeprav na zvláštní povolení — vrátí prázdné do státu, kde je evidováno.

Článek 4

Všechny ostatní druhy přepravy, které nejsou ani pravidelnými linkami (článek 2), ani turistickými přepravami (článek 3), podléhají povolovacímu řízení. Povolení mohou být udělena příslušnými orgány druhé smluvní strany.

Článek 5

Podmínky pro vydávání koncesí nebo povolení k přepravám, uvedených v článcích 2 a 4, zejména pokud jde o dobu platnosti, tarify a ostatní podrobnosti týkající se přepravy, jakož i doklady pro kontrolu všech druhů přepravy, budou stanoveny Smíšenou komisí uvedenou v článku 22.

II

Přeprava zboží

Článek 6

Veškerá přeprava zboží na vlastní nebo na cizí účet mezi oběma státy nebo v tranzitu po jejich území podléhá povolovacímu řízení s výjimkou případů uvedených v článku 11.

Článek 7

Povolení k mezinárodní přepravě zboží jsou vydávána pro jednu cestu tam a zpět; platí jak pro jednotlivé vozidlo, tak i pro vozidlo s přívěsem nebo návěsem a umožňují vstup nebo průjezd územím druhé smluvní strany s nákladem nebo bez nákladu.

Článek 8

Povolení podle článku 7 vydávají příslušné orgány státu, kde je vozidlo evidováno, na tiskopisech zaslaných příslušným orgánům druhé smluvní strany v mezích kontingentů, stanovených Smíšenou komisí, uvedenou v článku 22.

Článek 9

Kontingenty uvedené v článku 8 se dělí na:

- a) kontingent pro přepravy do přístavu Terst a z tohoto přístavu,
- b) kontingent pro přepravy po celém území každé z obou smluvních stran, jakož i pro přepravy tranzitní.

Článek 10

Dopravci, kteří mají sídlo na území jedné ze smluvních stran, nejsou oprávněni přejímat na území druhé smluvní strany zboží s určením do třetí země.

Článek 11

Povolovacímu řízení nepodléhají:

- a) přepravy stěhovaných svršků prováděné k tomu zvlášť vybavenými vozidly;
- b) přepravy tělesných pozůstatků prováděné k tomu zvlášť vybavenými vozidly;
- c) přepravy materiálu a předmětů určených pro veletrhy, výstavy nebo předvádění;
- d) přepravy závodních koní, automobilů, motorů, jízdních kol a jiných sportovních potřeb určených pro sportovní podniky;
- e) přepravy hudebních nástrojů, divadelních dekorací a rekvizit;
- f) přepravy materiálu určeného pro radiofonické záznamy a pořizování kinematografických nebo televizních snímků.

Přepravy podle písm. c) až f) nepodléhají však povolovacímu řízení jen za podmínky, že předměty nebo zvířata budou pak přepravena zpět do státu, kde je vozidlo evidováno, nebo zůstanou-li po přepravě do jiného státu nadále majetkem fyzické nebo právnické osoby, mající domicil nebo bydliště na území té smluvní strany, kde je vozidlo evidováno.

III

Všeobecná ustanovení

Článek 12

Žádná ze smluvních stran nebude zakazovat a omezovat dovoz vozidel evidovaných na území druhé strany a dočasně je osvobodí od daní a poplatků s podmínkou, že budou opět vyvezena a opatřena doklady o dočasném dovozu, zaručujícími zaplacení daní a vstupních poplatků.

Článek 13

Ridič a ostatní členové osádky vozidla mohou dovážet při dočasném osvobození od daní a vstupních poplatků předměty osobní potřeby v množství přiměřeném délce pobytu na území druhé smluvní strany, od daní a vstupních poplatků budou rovněž osvobozeny zásoby potravin na cestu a malé množství tabáku, doutníků a cigaret pro osobní potřebu osádky.

Článek 14

Pohonné látky v normálních nádržích dočasně dovezených vozidel nepodléhají zákazům a omezením a jsou osvobozeny od cla a vstupních poplatků. Za normální se považuje nádrž navržená konstruktérem pro příslušný typ vozidla.

Článek 15

Jednotlivé součástky určené k opravě dočasně dovezeného vozidla na celní doklad budou dočasně osvobozeny od cla a vstupních poplatků a vyjmuty ze zákazů a omezení dovozu. Smluvní strany mohou požadovat, aby tyto součástky byly při dovozu celně zaznamenány.

Vyměněné součástky, které nebudou vyvezeny zpět, podléhají clu a vstupním poplatkům, pokud nebudou v souladu s vnitrostátními předpisy příslušného státu bezúplatně postoupeny tomuto státu nebo zničeny pod úředním dozorem na náklad zúčastněných.

Článek 16

Dopravci sídlící na území jedné ze smluvních stran nejsou oprávněni provádět přepravy cestujících nebo zboží mezi dvěma místy na území druhé smluvní strany.

Článek 17

Osádky vozidel vstupující na základě této Dohody na území druhé smluvní strany budou vybaveny cestovními doklady.

Článek 18

Platby, které mají být provedeny na základě závazků, vyplývajících z ustanovení této Dohody, se budou vyrovnávat podle platební dohody platné mezi oběma státy v době příslušné platby.

Článek 19

V případě porušení některého z ustanovení této Dohody na území jedné ze smluvních stran je příslušný orgán státu, kde je vozidlo evidováno, povinen na žádost příslušného orgánu druhé

smluvní strany uplatnit vůči dopravci přiměřené sankce a zpravit o tom druhou smluvní stranu.

Článek 20

Podniky se sídlem na území jedné ze smluvních stran, které přepravují zboží nebo cestující na základě ustanovení této Dohody, jsou podrobeny placení daní a poplatků z vozidel a z přeprav provedených na území druhé smluvní strany.

Článek 21

Dopravci jsou povinni dodržovat zákony a předpisy smluvní strany, na jejímž území se nacházejí.

Článek 22

Obě smluvní strany si navzájem oznámí, které orgány jsou příslušné upravovat otázky týkající se provádění této Dohody. Zástupci těchto orgánů se sejdou ve Smíšené komisi k projednávání otázek uvedených v článku 5 a 8, dále k zajištění řádného provádění Dohody v souvislosti s rozvojem přeprav a k řešení případných potíží. Rozhodnutí Smíšené komise podléhají schválení příslušných orgánů obou smluvních stran.

Článek 23

Vznikne-li mezi oběma smluvními stranami jakákoliv pochybnost nebo rozpor ve výkladu nebo provádění této Dohody, vstoupí smluvní strany v přímém jednání mezi příslušnými orgány nebo, nebudou-li tato jednání úspěšná, diplomatickou cestou.

Článek 24

Tato Dohoda vstoupí v platnost 15 dnů ode dne, kdy si smluvní strany navzájem sdělí, že byly splněny ústavní předpisy, vyžadované pro vstup Dohody v platnost.

Tato Dohoda zůstane v platnosti jeden rok a bude prodlužována z roku na rok, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví nejpozději 3 měsíce před uplynutím její platnosti.

Dáno v Římě dne 26. května 1966 ve dvou vyhotoveních v jazyce francouzském.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

ing. Jan Dufek v. r.

Za vládu

Italské republiky:

Giuseppe Lupis v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministr zdravotnictví vydal

výnos č. j. PM 612-20.6.1966 ze dne 23. června 1966, o **úpravě platových poměrů zdravotnických pracovníků**. Výnos nabyl účinnosti dnem 1. července 1966.

Uvedený výnos byl uveřejněn ve Věstníku ministerstva zdravotnictví v částce 12/1966 jako směrnice poř. č. 19/1966 a je možno do něho nahlédnout na odborech zdravotnictví KNV a v krajských a okresních ústavech národního zdraví.

Generální prokurátor vydal

příkazem č. 21 ze dne 26. října 1966 **pracovní řád pro pracovníky prokuratury** a příkazem č. 23 ze dne 26. října 1966 **platový řád pro prokurátory a vyšetřovatele krajských a okresních prokuratur a právní čekatele prokuratury**.

Do těchto příkazů lze nahlédnout u Generální prokuratury a u všech krajských a okresních prokuratur.